

 scientiarum omnium reginam & magistram, cæteris omnibus disciplinis infinita laude non anteponet? Ecquis etiam nisi perditissimus homo in cælum non feret sanctiorem illam disciplinam, quæ circa nosmetipsos versatur, quæ de moribus agit, quæ certiori castiorque doctrina præclaris virtutibus animum excolit, atque ad honestatis, ad officii, ad Religionis amorem trahit?

Hæc quidem duo sunt divina omnino & omnium longe utilissima studia, quibus ad purissimum omnis veritatis scientiarumque omnium fontem D. O. M. & rerum majestate & inorum sanctitate propius accedere docemur, quoad humani generis patitur imbecillitas.

Nec tamen sua dignitate & utilitate defraudari debet vera & solida Physicæ ratio, in qua non infinitæ de voculis atque nugis controversiæ disceptantur, sed, ut paucis multa complectar, quæ cælo, terra, marique geri atque administrari videmus, quantum pro ingenii nostri mediocritate licet, explicantur. Neque hæc nuda & simplici mentis contemplatione aut conjecturis innixa, sed accurata ratione & captis sapientius experimentis demonstrata. Fructuosissimam esse accuratiorem hanc naturæ considerationem, camque ad omnipotentis ac perfectissimi Auctoris cognitionem nos evenerè, & ad divinas laudes excitare si quis nega-